

Мирољуб Филиповић Филимир

СЛИКЕ

ЗАВИЧАЈНИ МУЗЕЈ – ЗАМАК КУЛТУРЕ
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ВРЊАЧКЕ БАЊЕ

СЕПТЕМБАР 2016.

2016.

ВРЊАЧКА
БАЊА

ЗАВИЧАЈНИ МУЗЕЈ – ЗАМАК КУЛТУРЕ
Културни центар Врњачке Бање

Мирољуб Филиповић
ФИЛИМИР
СЛИКЕ

Септембар 2016.

ПРОЈЕКАТ
Концентрични кругови уметности

Аутори пројекта
Јелена Боровић-Димић
Благоје Димић

Издавач:
Завичајни музеј – Замак културе
Културни центар Врњачке Бање

Уредник:
Јелена Боровић-Димић

Ликовно просторна поставка:
Благоје Димић

Уређење каталога:
Јелена Боровић-Димић

Графичко обликовање каталога:
Благоје Димић

Припрема и штампа:
Интерклима-графика, Врњачка Бања

Тираж: 200

Врњачка Бања, 2016.

Мирољуб Филиповић
ФИЛИМИР
СЛИКЕ

Кат. бр. 26 – „Зиген Заген“

Хармонично садејство облика

За мото своје изложбе, приређене новембра месеца 2009. године у Галерији УЛУС-а у Београду Мирољуб Филиповић је узео реч бојилишта. Он је наставио да делује у истом духу, заправо, да у том домену продубљује смисао слике. Шта, уствари, значи ова назнака под којом је остварен замашан колико значајан број дела? О томе не постоји ближих података. Одговор на то налазимо у самим радовима. На основу њих се може допрети до податка како се и на који начин та кованица нашла у средишту његовог делања, тачније, у бити његове слике или његова сликарства, свеједно је. Прича коју уметник нуди, звучи логично, мада не сасвим потпуно.

Пажњу ћемо, стога, упутити делима, која иницирају дато значење. У нашем поимању реч бојилиште може да сугерира поље на коме се одиграва неки сукоб, сем тога, ако је изведемо на поље уметничког делања, може да значи површину по којој се простира или на одређени начин организује бојена материја. Овој синтагми би могло да се придода још понешто, међутим, налазимо да је у контексту ове две одреднице сажета основна феноменолошка константа, која одређује уметникову идеју. Дакле, реч је о скупу пигмената који се на одређени, уметнику примерен начин, сукобљавају и тим путем активно делују на посматрача. На том аспекту се, као битном чиниоцу, заснива поетичка визија Мирољуба Филиповића Филимира. Истину за вољу, он у свом творењу није остао само на овој равни. Дати појам настоји да уздигне на виши ниво, до општег појмовног дискурса у чијим је феноменолошким распонима све саздано: од препочетка света до универзалних константи.

Значи није у питању пуки сукоб супростављених полазишта већ поприште на коме се раздвајају и спајају различити облици из микро и макро космичких простора.

И доиста, све оно што се одвија на површини Филимирове слике, као да извире из садејства које покрећу моћне унутрашње силе, неки снажни, нама непознати подстицаји. Попут великог праска, садржајни чиниоци његова дела се, налик ватромету, разбуктавају. Распрскавају се и разлажу преко целе сликане равни са тежњом да из ње изађу. Њихови бескрајно разнолики облици се крећу, сукобљавају, чинећи наизглед хаотично стање у безграничном просторном амбијенту у коме дејствују. Коначан исход је уздигнут до утиска јединственог, хармоничног садејства облика, кондензованих у снажну визуелну експресију. Скуп непојмљивих, крајње разноликих информација, које се комешају, лебде или се покрећу кроз неохватну празнину простора, није слутња разарања, већ потенција спајања и стварања нових светова, дакле, сталног обнављања животних импулса.

У ликовном погледу, Филимир своја бојилишта поткрепљује промишљеним сукобима линија, потеза и површина, потом, дубоком тонском градацијом од тамних распона до светлих поља, која се, неки пут претворе у наглашене, искричаво обојене оазе, или се, кроз непрекинути ритам облика сливају у целовито визуелно садејство. Филимиру је пошло за руком да се, попут других истинских стваралаца, ослони на најбоља искуства модерног сликарства и истодобно, поривом повишеног емоционалног набоја, избегне понављање или могућу униформност. У његовом делу се огледа компактност и оригиналност мисаоног, тематског па и језичког исказа, којим уверљиво влада. Његова поетска вокација се јасно разазнаје и по необичности коју показује у домену тајновитих простора слике, којој нагиње свака права уметност.

Ако се новије схватање сликарства код нас и у свету све више вреднује према чврсто заснованом мисаоном и језичком концепту, онда дело Мирољуба Филиповића Филимира можемо сматрати значајним доприносом тих настојања.

Здравко Вучинић

МИРОЉУБ ФИЛИПОВИЋ ФИЛИМИР

Рођен је 29. 09. 1952. године у Трстенику. Живи и ради у Београду.

Мирољуб Филиповић ФИЛИМИР је истакнути ликовни уметник, члан Удружења ликовних уметника Србије. Активан стваралац деценијама је присутан на домаћој и страниј уметничкој сцени.

Од 1968. године приредио је 45 самосталних изложби у земљи и иностранству. Организовао је бројне хепенинге, перформансе и уметничке пројекте. Учествовао је у више од 500 колективних изложби. Као представник наше земље, Филимир је учествовао на Бијеналу у Венецији 2003, Бијеналу у Лондону 2004, Бијеналу у Пекингу 2005, Првом бијеналу минијатуре у Венецуели 2008, Трећем бијеналу у Пекингу 2008, Бијеналу плаката у Мексику 2013. Аутор је познатог међународног уметничког пројекта „Уметници света против изолације човека и народа“ који је започео у Паризу 1993. У овом пројекту је до сада учествовало више од 5500 уметника из 68 земаља, са свих континената.

Више пута је награђиван за своје уметничко стваралаштво.

Република Куба га је 1996. године одликовала Медаљом пријатељства, за бројне активности на ширењу културних веза између наше земље и латиноамеричких народа.

О његовом раду снимљена су два филма: ИКОНАРТИ, редитељ проф. Владимир Перовић (2000); КРИК БОЈЕ, редитељ Веско Бутрић (2002).

Филимир је члан Друштва српских сликара „Лада“. Оснивач је мултимедијалне уметничке групе „Кварт“.

На Пролећној изложби УЛУС 2012. награђен је Златном палетом за сликарство (слика „Зиген Заген“).

Председник је организационог одбора Тријенала проширених уметничких медија Београд 2010 и координатор Тријенала Mixed Media Трстеник 2013.

Кат. бр. 14 – „Моје бојилиште“

Кат. бр. 3 – „Бојилиште 3“

Кат. бр. 5 – „Бојилиште“

Кат. бр. 2 – „Бојилиште“

Кат. бр. 6 – „Бојилиште јутро“

Кат. бр. 9 – „Бојовник“

Кат. бр. 17 – „Поднебесја“

Кат. бр. 19 – „Поднебесја“

Кат. бр. 13 – „Милосрдни ајде“

Кат. бр. 24 – „Ватра и ништа“

КАТАЛОШКЕ ЈЕДИНИЦЕ:

1. БОЈИЛИШТЕ, 50x60, колаж, 1995.
2. БОЈИЛИШТЕ 2, 50x60, колаж, 1995.
3. БОЈИЛИШТЕ 3, 50x60, колаж, 1995.
4. БОЈИЛИШТЕ, 70x100, уље на платну, 2005.
5. БОЈИЛИШТЕ, 118x170, уље на платну, 2010.
6. БОЈИЛИШТЕ ЈУТРО, 70x50, уље на платну, 2008.
7. БОЈИЛИШТЕ ПЛАВО, 50x60 уље на платну, 2008.
8. БОЈИЛИШТЕ, 70x100, уље на платну, 2007.
9. БОЈОВНИК, 190x236, уље на платну, 2009.
10. ДОБРИ ЗМАЈ, 40x50, уље на платну, 2008.
11. ЛЕПА ЗВЕЗДА, 120x145, уље на платну, 2004.
12. МАЛА БОЈИЛИШТА, 54x60, уље на платну, 2014.
13. МИЛОСРДНИ АЈДЕ, 190x354, уље на платну, 2009.
14. МОЈЕ БОЈИЛИШТЕ, 120x45, уље на платну, 2004.
15. ПОДНЕБЕСЈА 2, 56x76, акрил на кашираном платну, 2016.
16. ПОДНЕБЕСЈА, 40x50, акрил на платну, 2015.
17. ПОДНЕБЕСЈА, 50x70, акрил на платну, 2015.
18. ПОДНЕБЕСЈА, 55x75, акрил на кашираном платну, 2016.
19. ПОДНЕБЕСЈА, 56x76, акрил на кашираном платну, 2016.
20. ПОДНЕБЕСЈА, 60x90, акрил на платну, 2015.
21. ПОДНЕБЕСЈА, 100x150, акрилик на кашираном платну, 2015.
22. ПОДНЕБЕСЈА 3, 56x76, акрил на кашираном платну, 2016.
23. ВАТРА И НИШТА, 40x50, акрил на платну, 2008.
24. ВАТРА И НИШТА, 50x60, колаж, 1995.
25. ВАТРА И НИШТА, 50x60, колаж, 1998.
26. ЗИГЕН ЗАГЕН, 119x190, уље на платну, 2011.

МИРОЉУБ ФИЛИПОВИЋ ФИЛИМИР

Кат. бр. 7 „Бојилиште плаво“